

**Слово на ректора проф. д-р Георги Вълчев на академичното тържество
по повод патронния празник на Софийския университет
„Св. Климент Охридски“
25 ноември 2024 г., Аулата**

**Уважаеми колеги,
Скъпи гости, приятели и съмишленици,**

Днешният ден е особено важен в академичния календар на Софийския университет, тъй като той е свързан с почитта към нашия патрон – Свети Климент Охридски. Започнал трудно своя път в самото начало на XX век, когато в България няма друго висше училище, днес празникът се е превърнал в символ не само на българското висше образование, но и на българските студенти, на младите хора, поели по изпълнения с предизвикателства път към познанието, в празник на българската младост!

През изминалите години Софийският университет съвсем заслужено се утвърди като естественото средище на знаещите и можещите хора. Съгради се като дом на свободните духом, на умовете, които търсят и щедро даряват своите знания в полза на обществото. Понякога охулван и ласкан, много често клеветен и уважаван, Университетът успя през изминалото време да се наложи като коректив на всяка една политическа власт, като бариера пред измислените авторитети и едnodневните герои. Утвърди се като място, където мъдростта и младостта си дават ежедневна среща, за да чертаят вдъхновено общите ни пътища към бъдещето, да създават мечти, човешки копнежи и надежди, да преодоляват трудности!

Днес ние посрещаме с гордост нашия празник и уверено можем да заявим, че пътят, който извървя Софийският университет от годините на своето създаване досега, следва неотклонно възжеланията и дързостта на неговите първи създатели. Благодарение на поколенията учени и

преподаватели, чиито живот беше отдаден на неговото развитие и утвърждаване, Университетът успя да създаде традиции, които го превърнаха в най-авторитетния и международно признат български академичен център, създаващ и разпространяващ знание в българското общество. Години на усилен и неуморен труд, които ние трябва да продължим с усърдието и отдадеността на нашия патрон, тъй като си даваме сметка, че битката за тържеството на знанието, на разума, на духовността и хуманизма никога не е последна и заедно с партньорите ни от Българската академия на науките, от останалите български висши училища и българското учителство в страната ще се налага да я водим отново и отново, защото това всъщност е завещаната ни от нашите предходници мисия – да продължаваме многовековната българска културна и просветна традиция. Длъжни сме в това объркано време, чиито подменени ценности лишиха съвременния свят от вдъхновяващи идеи и нови общочовешки хоризонти, да продължаваме да бъдем водещото духовно средище на България, което трябва постоянно да напомня кой е основният приоритет на всяко едно модерно и проспериращо общество – образованието!

Ето защо, уважаеми колеги, въпреки трудностите, с които ежедневно трябва да се справяме, призовавам цялата академична общност, преподаватели, студенти и служители, сплотени в единство и с необходимото достойнство да продължим да развиваме най-красивото творение на българското общество в неговата нова и най-нова история, показвайки истинския смисъл на Университета – място, създаващо бъдещето на България! И ако понякога в работата си усетим умора или моментно разколебаване, нека си спомним усърдието на нашия патрон и потърсим упование в две негови непреходни личностни качества, както ни ги е описал авторът на неговото кратко житие Димитър Хометиан – „неразсъждаващ в обичта и нелицемерен в

смирението“. С неговия светъл пример и духовна подкрепа Софийският университет ще продължава да бъде!

Честит празник, колеги!